
[SAKRAMENTOWNY *ai*

N sg n sakramentown(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „sakrament” ‘obrzęd liturgiczny’; właściwy sakramentowi (o obrzędzie Wieczery Pańskiej w Kościołach reformowanych):

*Wyrażenie: »sakramentowne używanie«: gdy lud Boży do Stołu Pańskiego przystępuje, i niebieskie one á wieczne pokármcy w Świątości od sługi kościelnego widomie bierze (*marg*) Sákrámentowne używánie ciála P(ańskiego). (-). *ConfBullTrec* 197.*

Synonimy: poświętny, tajemny.

Cf **SAKRAMENTALNY**, **[SAKRAMENTNY]**, **SAKRAMENTOWY**

MC